



Иван Вазов

Калопуло

Дайте ми тоз остров
с дивите гранити,
аз ще го направя
царство на мечтите.

Аз ще го напълня
с дъбрави, с градини,
с кристални потоци,
с нимфи и богини.

В горите ще пусна
тихите дриади,
из вълните сини
ще викам найади.

Там гости ще имам
и грациите мили,
край мене ще фъркат
силфи лекокрили.

И нежните музи
няма да забравя –
и олтар ще дигна
за тяхната слава.

Може да пропусна
и Диана луда...
Само на лимана
Цербери ще гуда –

два Цербера страшни –
входа за да пазят,
та никакви грижи
тамо да не влазят.

Дайте ми тоз остров,
за да го засела,
чудеса ще стори
мойта мисъл смела!

Но нощта неверна

спуца свойто було
и корабът бяга...
Сбогом, Калапуло!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4668>]